

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vladislav Harti, de inculpatul Tudos Ion, de avocatul Gheorghe Ionaș în numele părții vătămate David Dragoș, de avocatul Micu Andrei în numele inculpaților Boțan Nicolae, Tudos Ion, Cegodari Nicolae, de avocatul Vitalie Carmanschi în numele inculpatului Trinchineț Mihai și ultimul, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 20 aprilie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2019, în cauza penală, în privința lui

Boțan Nicolae XXX, născut la XXX, domiciliat în XXX;

Tudos Ion XXX, născut la XXX, domiciliat în XXX;

Cegodari Nicolae XXX, născut la XXX, domiciliat în XXX;

și
Trinchineț Mihai XXX, născut la XXX, domiciliat în XXX,

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 02.06.2016 pînă la 20.04.2018;

Instanța de apel de la 21.05.2018 pînă la 04.02.2019;

Instanța de recurs de la 23.04.2019 pînă la 10.09.2019.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central din 20 aprilie 2018, a fost hotărât:

Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae au fost recunoscuți vinovați în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin.(2) lit. e) și art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal și i s-a numit pedeapsă.

- pe art. 152 alin. (2) lit. e) Codul penal, la 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis pentru fiecare, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 4 ani, obligându-i să nu-și schimbe domiciliul stabilit pe parcursul termenului de probă, fără consimțământul organului competent;

- pe art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal, sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale de la fiecare, ceea ce constituie suma de 10 000 lei.

În temeiul art. 84 alin.(3) Codul penal, pedepsele aplicate condamnatului Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae pentru comiterea

infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) și art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal, se vor executa de sine stătător.

Acțiunea civilă depusă de către Dragoș David a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea în mod solidar de la Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae în beneficiul lui Dragoș David a sumei de 24 285, 89 lei cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiuni, a sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

A fost încasat de la Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae în beneficiul lui Dragoș David a sumei de 7 500 lei, de la fiecare, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea depusă de către Dragoș David în partea reparării prejudiciului moral, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

A fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către Dragoș David pe marginea acțiunii civile în cadrul cauzei penale înaintată de către Dragoș David împotriva lui Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiuni, cât și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Acțiunea civilă depusă de către Frățescu Serghei a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea în mod solidar de la Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae în beneficiul lui Frățescu Serghei a sumei de sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. A fost încasat de la Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae în beneficiul lui Frățescu Serghei a sumei de 2 500 lei, d la fiecare, cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea depusă de către Frățescu Serghei în partea reparării prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, inculpatul Cegodari Nicolae, la 31 ianuarie 2016, ora 22.20, împreună și de comun acord cu Trinchineț Mihai, Tudos Ion, Boțan Nicolae, aflându-se la trecerea de pietoni de pe bd. XXX mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o obraznicie deosebită, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico - legală nr. 505/D, vătămări corporale medii, iar victimei, Frățescu Serghei, conform raportului de constatare medico - legală nr, 734/D, vătămări corporale neînsemnate. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cegodari Nicolae, a săvârșit huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 287 alin.(2) lit. b) Codul penal.

Tot el, la 31 ianuarie 2016, ora 22.20, împreună și de comun acord cu, Trinchineț Mihai, Boțan Nicolae, Tudos Ion aflându-se la trecerea de pietoni de pe bd. Decebal 63, mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico - legală nr. 505/D, vătămări corporale medii. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cegodari Nicolae, a săvârșit vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar

care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiune săvârșite de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Codul penal.

Trinchineț Mihai, la 31 ianuarie 2016 ora 22.20, împreună și de comun acord cu Cegodari Nicolae Serghei, Tudos Ion Vladimir, Boțan Nicolae Ion, aflându-se la trecerea de pietoni de pe XXX, mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o obrăznicie deosebită, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico - legală nr. 505/D, vătămări corporale medii, iar victimei, Frățescu Serghei, conform raportului de constatare medico - legală nr, 734/D, vătămări corporale neînsemnate. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Trinchineț Mihai, a săvârșit huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal.

Tot el, la 31 ianuarie 2016, ora 22.20, împreună și de comun acord cu, Cegodari Nicolae, Boțan Nicolae, Tudos Ion aflându-se la trecerea de pietoni de pe bd. XXX, mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico - legală nr. 505/D, vătămări corporale medii. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Trinchineț Mihai, a săvârșit vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiune săvârșite de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Codul penal.

Tudos Ion, la 31 ianuarie 2016 ora 22.20, împreună și de comun acord cu Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Boțan Nicolae, aflându-se la trecerea de pietoni de pe XXX, mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o obrăznicie deosebită, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico - legală nr. 505/D, vătămări corporale medii, iar victimei, Frățescu Serghei, conform raportului de constatare medico-legală nr. 734/D, vătămări corporale neînsemnate. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Tudos Ion, a săvârșit huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 287 alin.(2) lit. b) Codul penal.

Tot el, la 31 ianuarie 2016, ora 22.20, împreună și de comun acord cu Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Boțan Nicolae, aflându-se la trecerea de pietoni de pe XXX, mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico-legală nr, 505/D, vătămări corporale medii. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Tudos Ion, a săvârșit vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea

îndelungată a sănătății, acțiune săvârșite de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 152 alin.(2) lit. e) Codul penal.

Boțan Nicolae, la 31 ianuarie 2016 ora 22.20, împreună și de comun acord cu Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion Vladimir aflându-se la trecerea de pietoni de pe XXX, mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o obrăznicie deosebită, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico-legală nr. 505/D, vătămări corporale medii, iar victimei, Frățescu Serghei, conform raportului de constatare medico-legală nr. 734/D, vătămări corporale neînsemnate. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Boțan Nicolae, a săvârșit huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 287 alin.(2) lit. b) Codul penal.

Tot el, la 31 ianuarie 2016, ora 22.20, Boțan Nicolae, împreună și de comun acord cu, Trinchineț Mihai, Cegodari Nicolae, Tudos Ion aflându-se la trecerea de pietoni de pe bd. Decebal 63, mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico - legală nr. 505/D, vătămări corporale medii. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Boțan Nicolae Ion a săvârșit vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiune săvârșite de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 152 alin.(2) lit.e) Codul penal.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Ionaș Gheorghe, în interesele părții vătămate David Dragoș și părții vătămate Frățescu Serghei, au contestat-o cu apeluri, prin care au solicitat casarea parțială a sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Boțan Nicolae, Trinchineț Mihai, Cegodari Nicolae, Tudos Ion să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Codul penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, pentru fiecare, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, pentru fiecare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, de stabilit definitiv pedeapsa lui Boțan Nicolae, Trinchineț Mihai, Cegodari Nicolae, Tudos Ion sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, pentru fiecare, cu executarea pedepsei numite într-un penitenciar de tip semiînchis; a se dispune încasarea separat de la inculpații Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion, Boțan Nicolae în folosul părții vătămate David Dragoș a prejudiciului moral cauzat în suma de 300 000 lei - a câte 75 000 lei de la fiecare inculpat iar de la inculpații Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion, Boțan Nicolae XXX în folosul părții vătămate Frățescu Serghei a prejudiciului moral cauzat în suma de 100 000 lei - a câte 25 000 lei de la fiecare inculpat.

Motivele invocate în cererea de apel pot fi rezumate la următoarele: instanța de fond nu a respectat în deplină măsură prevederile normelor (menționate, iar pedeapsa aplicată inculpaților este una prea blândă în raport cu faptele comise și consecințele

acestora. Astfel, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise (una fiind gravă iar alta mai puțin gravă), de faptul cauzării de către inculpați părților vătămate a vătămarilor corporale medii și neînsemnate, a aplicării violenței într-un loc public, a comportamentului inculpaților în momentul comiterii infracțiunii și pe parcursul procesului penal. Pedepsa aplicată inculpaților este una inequitabilă în raport cu modul de comitere a faptei infracționale și, prin urmare, pedeapsa non privativă de libertate contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.61 și art.75 Codul penal. În asemenea condiții, instanța de fond nejustificat a aplicat în privința inculpaților o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendarea executării acesteia prin aplicarea art. 90 Cod penal, pentru infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal iar pedeapsa sub formă de amendă prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, este prea blândă deoarece în cazul de față prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților precum și din partea altor persoane, scopurile pedepsei penale vor putea fi atinse iar corectarea și reeducarea inculpaților va fi posibilă doar prin aplicarea față de aceștia a unei pedepse sub formă de închisoare, cu excluderea suspendării executării pedepsei (art. 90 Cod penal). Suma prejudiciului moral stabilit de instanța de fond în cazul părților vătămate David Dragoș și Frățescu Serghei nu este una echitabilă și rezonabilă, fapt ce contravine și prevederilor art. art. 1398 alin.(1), 616 alin.(2), 1422 alin.(1), 1423 alin. (1) Codul civil. Astfel, prin acțiunile infracționale intenționate ale inculpaților, au fost provocate părții vătămate David Dragoș mari suferințe sufletești prin faptul că inculpații i-au aplicat multiple lovituri cu picioarele în regiunea capului și alte părți ale corpului în urma cărora i-a fost cauzată luxația traumatică a umărului drept și a suportat o intervenție chirurgicală sub anestezie generală în cadrul căreia i-au fost fixate 2 ancore și 4 suturi. O perioadă îndelungată acesta nu a putut activa și desfășura un mod de viață normal iar consecințele traumei le resimte și la momentul de față. Instanța de judecată la stabilirea compensației pentru prejudiciul moral nu a ținut cont de încălcarea vitală a drepturilor nepatrimoniale și nivelul suportării de către părțile vătămate a suferințelor psihice și fizice, manifestate prin aplicarea în loc public a multiplelor lovituri, cauzarea vătămarilor medii și necesitatea unei intervenții chirurgicale și tratamentului medical suportat. La fel, părțile vătămate David Dragoș și Frățescu Serghei au avut un disconfort psihologic și indignare, provocată de comportamentul inculpaților, care nu și-au recunoscut vina, nu și-au cerut scuze pentru cele săvârșite, continuând un comportament de indiferență.

3.1. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatului Tudos Ion, a contestat-o cu apel, atât în latura penală cât și în latura civilă cu solicitarea emiterii unei decizii de achitare.

3.2. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Micu Andrei, în interesele inculpaților Boțan Nicolae și Tudos Ion, a contestat-o cu apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, cu adoptarea unei hotărâri prin care inculpații Tudos Ion și Boțan Nicolae să fie achitați. În motivare s-a menționat că, inculpații spre deosebire de părțile vătămate și martorii la dosar care de altfel acești martori sunt părinții părții vătămate Dragoș David (care evident nu au dat declarații în detrimentul feciorului său), au dat declarații identice, cât la urmărirea penală atât și în instanța de judecată. Mai menționează faptul că, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că, lui Boțan Nicolae i-au fost cauzate leziuni corporale care au fost demonstrate prin extrasul medical de la Spitalul de Urgență din 31 ianuarie 2016, ora 22.54, unde este

indicat că a avut de suferit o plagă contuză a buzei superioare. Această circumstanță demonstrează incontestabil faptul că Nicolae Boțan a fost lovit dur în timpul conflictului iscat cu așa zisele părți vătămate. Leziunile corporale depistate la Dragoș David în raportul de expertiză medico-legală nu corespund realității și nu urmau nicidecum calificate drept vătămări corporale medii din mai multe considerente: - în primul rând, potrivit extrasului medical de la spitalul de urgență din 31 ianuarie 2016 este indicat în diagnostic doar o simplă luxație a umărului drept. La etapa urmăririi penale, atât Dragoș David cât și martorii, care sunt părinții lui au declarat că Dargoș a fost cu mina în gips, fapt care nu corespunde realității din simplu considerent că mina lui Dragoș a fost aplicată o simplă imobilizare. E relevant și faptul că Dragoș a refuzat internarea în spital la acel moment, ceea ce demonstrează că vătămările corporale nu erau atât de grave. În extrasul medical în afară de luxația dată la umăr nu a fost indicat absolut nici o altă vătămare, ceea ce trezește mari dubii referitor la raportul de expertiză medico-legală unde sunt indicate o multitudine de alte vătămări de tot tipul. E de reținut și faptul că tot în acea seară Dragoș David a fost la Inspectoratul de Poliție și cu mâina care după spusele lui și a martorilor era pusă în gips a mai scris și plângere. Nu în ultimul rând vreau să atrag atenție asupra faptului că Dragoș David s-a adresat la medic și a suportat așa zisa intervenție chirurgicală la umăr abia peste 16 zile și a stat internat aproape o luna și pe baza la acest fapt și i-au fost calificate în baza raportului de expertiză medico-legală vătămări corporale medii. Nici una din părțile vătămate la etapa urmăririi penale nu l-au recunoscut pe inculpatul Cegodari Nicolae, însă la etapa confruntărilor brusc l-au recunoscut ambii, ba chiar mai mult ca atât au susținut că au încasat lovituri peste tot corpul inclusive de la Cegodari Nicolae. Reieșind din cele expuse și cumulând toate argumentele și probele prezentate de către partea apărării se constată cu simplitate faptul că Trinchineț Mihai și cu Nicolae Boțan urmau a fi recunoscute drept părți vătămate pe dosarul dat, iar declarațiile și probele prezentate de către părțile vătămate urmau a fi apreciate critic avînd un substrat mincinos însoțite de un șir de divergențe și neclarități, însă cu regret instanța de fond a apreciat invers.

3.3. Nefiind de-acord cu sentința primei instanțe, procurorul a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care a-i recunoaște vinovați pe inculpații **Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae** în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin.(2) lit. e) și art.287 alin.(2) lit.b) Codul penal și să i se numească o pedeapsă mai aspră.

În motivare s-a invocat că, sentința și pedepsele stabilite de instanța de fond, sunt aplicate eronat, fără a fi elucidate toate circumstanțele cauzei. Vinovăția inculpaților este demonstrată în mod incontestabil prin probele acumulate, care sunt pertinente, concludente și utile. Infracțiunile săvârșite de către inculpați au fost expuse amănunțit în rechizitoriul cauzei penale, care au fost verificate și confirmate în cadrul cercetării judecătorești. La stabilirea și categoriei și termenului de pedeapsei, instanța de judecată urma să ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai o osândă pentru infracțiunea săvârșită, ci are drept scop corectarea și reeducarea condamnatului în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, din partea inculpaților, cât și a altor persoane ce călăuzește de conștiința de drept, ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite de persoana inculpaților și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării

vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiilor acestora. Instanța urma să stabilească că, după caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunile săvârșite de inculpați - o infracțiune mai puțin gravă sau infracțiune gravă. Sancțiunile prevăzute de legea penală pentru infracțiunile respective prevede o pedeapsă sub formă de amendă, sub forma de muncă neremunerată în folosul comunității, dar și una în formă de închisoare. Pedeapsă sub formă de amendă și forma de muncă neremunerată în folosul comunității care sunt mai blânde decât pedeapsa cu închisoarea și nu vor asigura atingerea scopului pedepsei în circumstanțele descrise mai în detaliu supra, dar și aici inculpații nu și-au recunoscut vina în comiterea faptelor incriminate și se prezumă astfel că executarea unor asemenea pedepse ar putea fi iluzorie, în principiu, cu atât mai mult că inculpații nu și-au manifestat expres acordul că acceptă să execute astfel de pedepse. Astfel, o pedeapsă mai blândă decât închisoarea din cele menționate și prevăzute de săvârșirea infracțiunii, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Instanța de judecată urma să stabilească lui Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae o pedeapsa potrivită, care va avea drept scop cât restabilirea echității sociale, atât și corectarea celui din urmă, doar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța se bazează pe prevederile art. 61 și art.75 Codul penal, care se referă la scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei.

3.4. Nefiind de-acord cu sentința primei instanțe, avocatul Grajdan Iulian, în numele inculpaților Cegodari Nicolae și Trinchineț Mihai, a contestat-o cu apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a inculpaților Cegodari Nicolae și Trinchineț Mihai pe motivă că faptele nu au fost săvârșite de inculpați. În motivarea apelului, s-a invocat că, sentința este eronată, nefondată, lipsită de suport normativ și faptic, ceia ce rezultă din aprecierea subiectivă și incompletă a probelor examinate și a legislației în vigoare, urmând a fi casată integral. La pronunțarea sentinței instanța de judecată urma să aprecieze fiecare probă în parte din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, însă instanța de judecată nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de către inculpați. Astfel, la studierea materialelor cauzei penale instanța de judecată nu a reținut faptul, că Dragoș David și Frățescu Serghei au fost agresati de două persoane necunoscute (f/d 15) și nicidecum de patru sau cinci persoane. La fel, nici în timpul efectuării confruntării presupusa parte vătămată Dragoș David nu l-a recunoscut pe Cegodari Nicolae ca persoană care l-a agresat. Învinuirea formulată inculpaților Cegodari Nicolae și Trinchineț Mihai nu și-a găsit confirmarea atât sub aspectul de drept cât și sub cel de fapt, învinuirea în sine conținând o presupunere compusă care nu are nici o legătură faptică și nici măcar una logică. Astfel, cercetarea infracțiunilor ca proces de stabilire a adevărului despre comiterea unei infracțiuni este o fază distinctă a procesului penal și prezintă un complex de decizii procesuale, precum și acțiuni de urmărire penală, care au drept scop constatarea faptei penale, colectarea și evaluarea probelor cu privire la existența sau inexistența infracțiunii în vederea stabilirii adevărului, identificarea făptuitorului și stabilirea vinovăției sau nevinovăției acestuia. Cu referire la învinuirea adusă inculpaților Cegodari Nicolae Serghei și Trinchineț Mihai Mihai de către partea acuzării în baza agravantei prevăzute la art. 152 alin.(2) lit. e) Codul penal, nu sunt de acord, din simplu motiv că săvârșirea infracțiunii respective poate fi nu prin participație simplă. Or, în speță, acuzatorul de stat nu a încadrat sub nici o formă participația inculpaților la săvârșirea

infracțiunii respective. Infracțiunea se consideră săvârșită cu participatie simplă dacă la săvârșirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii. Coautoratul, sub aspect subiectiv, se realizează numai cu intenție, sensul că toți coautorii prevăd urmările prejudiciabile ale acțiunilor și le urmăresc. Pentru existența coautoratului se cere, pe lângă realizarea unei legături subiective dintre coautori, și comiterea acțiunii, împreună sau în comun, adică persoanele respective să săvârșescă împreună acțiunea care face parte din latura obiectivă a conținutului infracțiunii. Cu alte cuvinte, coautorii trebuie să efectueze acte de săvârșire nemijlocită, de executare directă a faptei prevăzute de legea penală. Cu referire la art. 287 Codul penal, latura subiectivă a huliganismului se caracterizează prin comiterea cu intenție directă a infracțiunii, i autorul faptei conștientizează că încalcă grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și dorind acest fapt. Sunt lipsite de temei și suport probatoriu afirmațiile expuse în actul de învinuire ulterior reținute de instanțele de judecată cu referire la faptul inițierii de către inculpați a unui conflict cu presupusele părți vătămate, a faptului manifestării acțiunilor intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism deosebit. Din contra conflictul a fost inițiat de însăși părțile vătămate. Astfel, în speța dată comportamentul agresiv a părților vătămate, tentativele de agresare fizică îndreptate spre inculpați este demonstrată și incontestabilă, mai mult ca atât că în cadrul ședinței de judecată am comunicat instanței; că careva lovituri față de părțile vătămate inculpații Cegodari Nicolae și Trinchineț Mihai nu au aplicat. Astfel, aceste circumstanțe denotă lipsa intenției huliganice care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiunii care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism deosebit. Una din condițiile necesare pentru aplicarea răspunderii conform art. 287 Codul penal, este ca inițiator al încăierării sau al certeii să fie nu victima, dar făptuitorul să provoace conflictul pentru a se răfui cu victima. În speța dată avem totul inversat și anume: inițiator al conflictului dat au fost Dragoș David și Frățescu Serghei. În contextul expus mai sus, constatăm din nou că instanța de judecată a dat apreciere doar versiunii prezentate de către partea acuzării. Poziția părții acuzării este absolut nefondată și formală. Din materialele dosarului acuzarea de stat nu a prezentat părților nici o probă directă ce ar demonstra faptul vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 152 alin.(2) lit. e) și 287 alin. (2) lit. b) Cod penal pentru ca în final a da temei instanței de judecată să pronunțe o hotărâre de condamnare. Prin urmare, este absolut abuzivă o eventuală condamnare în baza unor presupuneri nefondate, nu poate fi condamnată o persoană în lipsa dovezilor clare care ar confirma actul de învinuire, or acest fapt contravine principiului de bază a legii penale prin care nici o persoană nu poate fi trasă la răspundere penală dacă nu este dovedită vinovăția acesteia. Astfel, este cert stabilit faptul, că organul acuzării în mod declarativ a înaintat o învinuire absurdă unor persoane absolut nevinovate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2019, a fost respins apelul avocatului Ionaș Gheorghe în numele părții vătămate David Dragoș și părții vătămate Frățescu Serghei și apelul procurorului.

A fost admis apelul inculpatului Tudos Ion, apelul avocatului Micu Andrei în numele inculpaților Boțan Nicolae și Tudos Ion, și apelul avocatului Grajdan Iulian, în numele inculpaților Cegodari Nicolae și Trinchineț Mihai, declarate împotriva sentinței primei instanțe, casînd parțial această sentință, inclusiv din oficiu, în partea

învinuirii în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și aplicării pedepsei pentru concurs de infracțiuni, și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

S-a încetat procesul penal de învinuire a lui Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta constituie contravenție.

S-a liberat Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae de răspundere contravențională în baza art. 354 Codul contravențional, din motivul expirării prescripției răspunderii contravenționale.

În rest, sentința s-a menținut.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt (faptele comise de către inculpați) și just a ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit faptele imputate lor respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, necătfînd la faptul că inculpații vina nu au recunoscut-o, instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la comiterea faptelor imputate prin următoarele probe, cum ar fi: depozițiile părții vătămate Dragoș David, depozițiile părții vătămate Frățescu Serghei, declarațiile martorilor David Olga, David Anatolie, precum și: raportul de expertiză medico legală nr.505/D din 18.03.2016, prin care s-a stabilit că Dragoș David posedă vătămare corporală medie. (Vol. II, f.d. 115-116); prin raportul de expertiză medico-legală nr.734/D din 31.03.2016, prin care s-a stabilit că Frățescu Serghei posedă vătămare corporală neînsemnată (Vol. II, f.d. 130-131); procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice de pe numărul 8226001 care aparține cet. Frățescu Serghei, prin care sa stabilit că de pe numărul indicat a fost apelată poliția la 31.01.2016, ora 22:12:45 și 22:21:56. (Vol. II, f.d. 37-41); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 05.04.2016, prin care Dragoș David l-a recunoscut pe Trinchineț Mihai (Vol. II, f.d. 47-48); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 05.04.2016, prin care Frățescu Serghei l-a recunoscut pe Trinchineț Mihai (Vol. II, f.d. 49-50); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 14.04.2016, prin care Dragoș David l-a recunoscut pe Tudos Ion (Vol. II, f.d. 55-56); procesul-verbal de recunoașterea persoanei din 14.04.2016, prin care Dragoș David a recunoscut pe Boțan Nicolai (Vol. II, f.d. 57-58); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 14.04.2016, prin care Frățescu Serghei l-a recunoscut pe Boțan Nicolai (Vol. II, f.d. 59-60); procesul-verbal de confruntare din 05.04.2016 dintre partea vătămată Dragoș David și bănuitul Trinchineț Mihai (Vol. II, f.d. 152-154); procesul-verbal de confruntare din 14.04.2016 dintre partea vătămată Frățescu Serghei și bănuitul Trinchineț Mihai (Vol. II, f.d. 155-156); procesul-verbal de confruntare din 14.04.2016 dintre partea vătămată Frățescu Serghei și bănuitul Cegodari Nicolae (Vol. II, f.d. 157-159); procesul-verbal de confruntare din 14.04.2016 dintre partea vătămată Dragoș David și bănuitul Cegodari Nicolae (Vol. II, f.d. 160-162); procesul-verbal de confruntare din 20.04.2016 dintre partea vătămată Dragoș David și bănuitul Tudos Ion (Vol. II, f.d. 163-164); prin procesul-verbal de confruntare din 20.04.2016 dintre partea vătămată Frățescu Serghei și bănuitul Tudos Ion. (Vol. II, f.d. 165-166).

Astfel, analizând probele cercetate în instanța de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constată că

ele demonstrează cu certitudine vina inculpaților în comiterea faptelor imputate și care combat argumentele declarate de către partea apărării. Instanța de apel a conchis că, declarațiile depuse de către inculpați, sunt combătute prin probele analizate și apreciate mai sus, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală. La caz, instanța de apel a constatat aceleași circumstanțe de fapt (aceleași fapte comise de către inculpați) care au fost constatate de către prima instanță.

Prin urmare, instanța de apel a constatat cu certitudine că inculpații au comis faptele imputate lor și acțiunile lor urmează a fi calificate în baza: 1) art.152 alin. (2) lit. e) Cod penal, după semnele calificative: vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Codul penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiune săvârșită de mai multe persoane și 2) în baza art. 354 Codul contravențional, după semnele: huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.

Ținând cont de probatoriul dosarului penal, declarațiile părților vătămate constituie o probă directă. Analizând probatoriul, instanța de apel a constatat că lipsesc cu desăvârșire careva circumstanțe ce ar indica la faptul că părțile vătămate ar depune declarații false. Declarațiile părților vătămate sunt veridice, nu au fost relevate nici motivele ce ar determina părții vătămate să depună declarații false împotriva inculpaților. Inculpații și părțile vătămate nu se cunoșteau pînă la incident. Respectiv, lipsesc motive rezonabile ce ar pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părților vătămate. Astfel declarațiile părților vătămate capătă un grad înalt de credibilitate.

Mai mult, declarațiile părților vătămate sunt în coroborare cu alte probe. Astfel, prin rapoartele de expertiză medico-legală se probează faptul că violența a fost aplicată asupra părților vătămate. Acest fapt indică la netemeinicia versiunii inculpaților. Circumstanțele respective fundamentează temeinic versiunea părții acuzării.

Instanța de apel a reținut că lipsesc temeiuri de a pune la îndoială concluziile expertizei medico-legale despre gradul vătămărilor corporale ale părții vătămate David Dragoș. Este stabilit cert că leziunea corporală a apărut imediat după bătaia cu inculpații și a fost stabilit în aceeași seară la instituția medicală. În raportul de expertiză sunt descrise leziunile și este stabilit clar termenul tratamentului în asemenea cazuri. Astfel, instanța de apel a considerat irelevant faptul la care fac referire inculpații și anume: partea vătămată nu trebuia să aștepte revenirea medicului de peste hotare, dar să efectueze cât mai repede intervenția chirurgicală.

Totodată, instanța de apel a reținut că nu au relevanță argumentele inculpaților referitor la comportamentul martorului David și a inculpaților după venirea echipajului de poliție la fața locului. Aceste acțiuni au avut loc după consumarea infracțiunii comise și nu sunt incriminate prin rechizitoriu.

În partea care se referă la învinuirea adusă în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar de a înceta procesul penal din următoarele considerente. Actele de violență exprimate sub forma vătămărilor medii nu pot fi reținute la calificare potrivit art. 287 Cod penal. Acest raționament este dedus din pedepsele prevăzute de art. 152 alin. (2), pe de o parte, și art. 287 alin. (2) Cod penal, pe de altă parte. *Per a contrario*, infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de pînă la 5

ani. Prin urmare, infracțiunea de huliganism prevăzută de art. 287 Cod penal, nu poate să absoarbă violența de la infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) Cod penal. Aceasta întrucât respectiva infracțiune prevede pedeapsa mai aspră decât cea stabilită pentru infracțiunea de huliganism.

Pentru concursul de infracțiuni este caracteristic că, niciuna din norme nu cuprinde integral cele săvârșite. Calificarea va fi corectă și completă doar atunci când vor fi aplicate împreună două sau mai multe norme din partea specială a Codului penal. În contrast, în cazul concurenței normelor, va fi aplicabilă doar una din ele - cea care înglobează cel mai bine acțiunile comise de către făptuitor. În continuarea gândului privind lipsa concursului ideal dintre infracțiunea de huliganism prevăzută de art. 287 Cod penal, pe de o parte, și infracțiunea prevăzută de art. 152 Cod penal, pe de altă parte, reținem că, sub raport subiectiv, există pluralitate de rezoluțiuni, iar sub raport obiectiv o pluralitate de elemente materiale, și că vor fi atâtea infracțiuni câte elemente se vor realiza din împerecherea elementelor imateriale și materiale. Pentru a fi în prezența concursului ideal de infracțiuni, pe lângă condițiile de existență doar a unei singure acțiuni infracționale și comiterea a cel puțin două infracțiuni din partea specială a Codului penal, mai este necesar ca acțiunea infracțională comisă să înglobeze în totalitate normele infracționale comise. Având în vedere condițiile faptei examinate, este inadmisibil prin aplicarea loviturilor (aceleași lovituri comise de către inculpat asupra părții vătămate) comiterea simultană a infracțiunilor prevăzute de art. 152 Cod penal și art. 287 Cod penal, întrucât ambele infracțiuni presupun violență. Astfel, concluzia care se impune rezidă în faptul că, în cazul în care violența aplicată de către făptuitor în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice se exprimă sub forma vătămării medii, calificarea se va face potrivit art. 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional. Potrivit regulii absorbției, infracțiunea de huliganism (prevăzută la aliniatul doi) nu poate absorbi infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) Cod penal, deoarece infracțiunea absorbantă trebuie să prevadă o pedeapsă mai aspră decât infracțiunea absorbită.

Acceptarea unei asemenea variante de calificare (prin rechizitoriu, fiind calificarea prin concurs ideal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal) ar însemna ignorarea principiului neadmiterii tragerii la răspundere penală de două ori pentru aceeași faptă, prevăzută la art. 7 alin. (2) Cod penal și art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală. Fiind aplicată o singură dată, violența nu poate fi reținută de două ori la calificare: prima dată în contextul infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) Cod penal; a doua oară ca expresie a infracțiunii de huliganism.

La caz, s-a constatat că aceleași fapte (lovirea cu provocarea vătămării medii) materiale sunt atribuite ca element obiectiv al componenței de infracțiune prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Codul penal și ca element obiectiv al componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. 2 lit. b) Codul penal.

Fiecare dintre infracțiunile instituite solicită dovada unui element diferit. Regula aplicabilă este faptul că, în cazul în care aceeași faptă sau operațiune constituie o încălcare a două dispoziții legale distincte, testul care urmează a fi aplicat pentru a stabili dacă există două infracțiuni sau doar una, este dacă fiecare prevedere impune dovada unui fapt suplimentar pe care cealaltă nu o cere. Un act unic poate fi o infracțiune împotriva a două prevederi legale, precum și în cazul în care fiecare prevedere cere o dovadă a unui fapt suplimentar pe care cealaltă nu o cere, o achitare sau condamnare în temeiul unei prevederi nu exonerează persoana de la urmărirea

penală și pedeapsă în temeiul celeilalte prevederi. Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a aplica regula ce rezidă în următoarele: dacă fiecare infracțiune conține un element care nu este inclus în cealaltă; dacă nu, acestea sunt ”aceeași infracțiune” în sensul clauzei, și clauza interzicerii judecării de două ori pentru aceeași infracțiune interzice pedepsirea ulterioară sau urmărirea penală.

La caz, instanța de apel a menționat că, dacă se aplică regula „elemente esențiale”, care rezultă din jurisprudența Curții, atunci concluzionăm că, elementul esențial-aplicarea violenței, este atribuit atât în cazul art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal cât și în cazul art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Dacă aceleași element esențial este prezent în ambele infracțiuni încriminate, atunci este posibilă o încălcare a articolului 4 al Protocolului nr. 7.

Conform art.332 alin.2 Codul de procedură penală, *în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova.* Conform art.391 alin.2 Codul de procedură penală, *în cazul prevăzut în art.332 alin. (2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional al Republicii Moldova.* Reieșind din circumstanțele constatate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată constată că acțiunile inculpaților, în partea care se referă la învinuirea comiterii huliganismului, urmează a fi calificate în baza art. 354 alin. (1) Cod contravențional, după semnele - huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice.

Conform art. 461 Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 și 445, instanța încetează procesul contravențional. Conform art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3), art. 20-31. Cu referire la art. 30 Codul contravențional și luând în considerație perioada de timp de la comiterea contravenției pînă la emiterea sentinței, instanța de judecată constată că procesul contravențional urmează a fi încetat din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Conform art. 61 alin. 1 -2 Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Instanța de apel a reținut că, individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, prima instanță a ținut cont de prevederile art.art.7,61,75 Codul penal și

anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, stabilind o pedeapsă echitabilă și legală.

Conform art. 90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

La caz, instanța de apel a reținut ca temeinice circumstanțele indicate de prima instanță pentru a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite pentru infracțiunea de vătămare medie. La caz, inculpații nu au antecedente penale, au comis pentru prima dată infracțiune, în cazul respectiv, instanța de apel a constatat că, atingerea scopurilor pedepsei poate fi realizată și fără dispunerea executării reale, asigurându-se un echilibru just dintre necesitatea asigurării scopurilor pedepsei și modalitățile asigurării scopului respectiv. Totodată, perioada termenului de probațiune stabilit de prima instanță (care este o perioadă relativ mare) va contribui suplimentar la realizarea scopurilor pedepsei fără executarea reală a acesteia.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel a verificat dacă cuantumul prejudiciului moral este în coraport echitabil cu următoarele circumstanțe: nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice; vârsta părții vătămate, care, în mod incontestabil, amplifică suferințele morale a părții vătămate; capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral; condițiile socio-economice a societății unde locuiește partea vătămată; aplicarea uniformă a cuantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile. Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a ținut cont de circumstanțele de fapt și normele de drept reținute supra, luând în considerație leziunile corporale cauzate părții vătămate, vârsta acesteia, tratamentul aplicat, suferințele psihice cauzate prin comportamentul inculpaților, atitudinea acestora față de partea vătămată. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță întemeiat și echitabil a stabilit cuantumul prejudiciului moral.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu recalificarea acțiunilor inculpaților din art. 287 Cod penal în art. 354 Cod contravențional, ori, instanța de apel în genere nu a constatat fapta pe art. 354 Cod contravențional. Mai mult, instanța de apel nu a motivat decizia în partea ce ține de individualizarea a pedepsei.

5.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Tudos Ion, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală,

declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. De asemenea, cauza a fost judecată unilateral, trecând cu vederea de probele apărării. Instanța neîntemeiat a admis acțiunea civilă solicitată de părțile vătămate, ori, la prezentarea facturilor de procurarea a medicamentelor care nu au nici o tangență cu tratarea a vătămarilor corporale.

5.2. Nefiind de acord cu deciziei instanței de apel, avocatul Gheorghe Ionaș în numele părții vătămate David Dragoș, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Boțan Nicolae, Trinchineț Mihai, Cegodari Nicolae, Tudos Ion să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) Codul penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, pentru fiecare, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, pentru fiecare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, de stabilit definitiv pedeapsa lui Boțan Nicolae, Trinchineț Mihai, Cegodari Nicolae, Tudos Ion sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, pentru fiecare, cu executarea pedepsei numite într-un penitenciar de tip semiînchis; a se dispune încasarea separat de la inculpații Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion, Boțan Nicolae în folosul părții vătămate David Dragoș a prejudiciului moral cauzat în suma de 300 000 lei - a câte 75 000 lei de la fiecare inculpat iar de la inculpații Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion, Boțan Nicolae în folosul părții vătămate Frățescu Serghei a prejudiciului moral cauzat în suma de 100 000 lei - a câte 25 000 lei de la fiecare inculpat. Recurentul invocă aceleași motive declarate în cererea de apel (pct. 3, din decizie).

5.3. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Micu Andrei în numele inculpaților Boțan Nicolae, Tudos Ion, Cegodari Nicolae, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare. Recurentul invocă aceleași motive declarate în cererea de apel (pct. 3.1, din decizie).

5.4. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Vitalie Carmanschi în numele inculpatului Trinchineț Mihai și ultimul, , făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor. Expertiza medico-legală nr. 505/D din 18.03.2016

6. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze, parțial sau total, hotărârea atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit indică că, recurenții în recursuri, drept temeiuri pentru declararea acestora au indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, și anume *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată.

În acest context, Colegiul notează că, potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă *descrierea faptei criminale*, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii

Astfel, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Prin urmare, se va evidenția că potrivit rechizitoriului, lui Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion, Boțan Nicolae i-au fost incriminată săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. e) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru faptul, că la 31 ianuarie 2016, ora 22.20, aflându-se la trecerea de pietoni de pe bd. Decebal 63 mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu o obrăznicie deosebită, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico - legală nr. 505/D, vătămări corporale medii, iar victimei, Frățescu Serghei,

conform raportului de constatare medico - legală nr, 734/D, vătămări corporale neînsemnate.

Tot ei, la 31 ianuarie 2016, ora 22.20, împreună și de comun acord aflându-se la trecerea de pietoni de pe bd. Decebal 63, mun. Chișinău, unde acționând din intenții huliganice, a inițiat un conflict cu Dragoș David și Frățescu Serghei, manifestat prin exprimarea cu cuvinte necenzurate și aplicarea forței fizice față de ultimii provocându-i victimei David Dragoș, conform raportului de constatare medico - legală nr. 505/D, vătămări corporale medii.

După pronunțarea sentinței primei instanțe, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de către părțile din proces, a ajuns la concluzia că inculpații de rând cu infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, a comis și contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional.

Cu referire la această concluzie, instanța de recurs statuează că, instanța de apel, încetând procesul penal de învinuire a lui Cegodari Nicolae, Trinchineț Mihai, Tudos Ion și Boțan Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta constituie contravenție prevăzută de art. 354 Cod contravențional, contrar prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, nu a descris fapta în partea descriptivă a hotărârii sale pe art. 354 Cod contravențional, preluând fapta și probele ale primei instanțe care i-a condamnat pe art. 152 și 287 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, nemotivarea clară și concisă a soluției pronunțate de către instanța de apel reprezintă prin sine neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Totodată, Colegiul penal lărgit indică că eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină seama de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și recurs și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vladislav Harti, de inculpatul Tudos Ion, de avocatul Gheorghe Ionaș în numele părții vătămate David Dragoș, de avocatul Micu Andrei în numele inculpaților Boțan Nicolae, Tudos Ion, Cegodari Nicolae, de avocatul Vitalie

Carmanschi în numele inculpatului Trinchineț Mihai și ultimul, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Boțan Nicolae XXX, Tudos Ion XXX, Cegodari Nicolae XXX, Trinchineț Mihai XXX**, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **10 octombrie 2019**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari